

НАРАДИ ВІЙСЬКОВИХ КОМАН- ДАНТІВ КРАЇН КОМІНФОРМУ

**ОБГОВОРЮВАНО „БІЖУЧІ ПИТАННЯ" ТА ВИНЕСЕНО
„ВІДПОВІДНІ РІШЕННЯ"**

**ВСТАНОВЛЕНО НАПРЯМНИ
БРИТАНСЬКОЇ БОРОТБЕИ**

Белград, Югославія, 30 серпня. З добре поінформованих джерел тут повідомлено про підозрілі наради шефів військових штабів країн керованого Москвою Комінформу, що відбулися в останньому в столиці Болгарії, в Софії. В нарадах взяли участь численні генерали зі

**ВСТАНОВЛЕНО НАПРЯМНІ
БРИТАНСЬКОЇ БОРОТБИ
З КРИЗОЮ**

Лондон, 30 квітня. Британський уряд відбув вчора чотиригодинні наради, встановлюючи політичні напрямки для своєї делегації на конференцію у Вашингтоні, що має відбутися в наступному місяці в справі фінансової кризи в країнах стерлінгової системи, спричиненої нестачею доларових і золотих резерв в державних скарбниках. В столиці Британії з окремим вдоволям прийняли заяву президента Трумана у Філадельфії, що виступила проти останніх обвинувачень та критицизму, звернених проти британського уряду в справах кризи.

Анкара, 30. серпня. — Со-
ти виставили турецькому ур-
дові рахунок на 16,000 долла-
рів за „лікарську опіку“, уділе-
ну турецькому курієрові, що вме-
ред загадочних обставин
потягу під час подорожі з М-
ски до Туреччини. Сове-
твердили, що курієр мав с-
пострілятися та вмер від р-
з турецького боку не спир-
ється підозрін, що в цілій
фері не обійшлося без тасм-
руки совєтської поліції.

падкові" факти, іменню, наради уніформованих шефів штабу країн Комінформу і рівночасна концентрація советських моторизованих дивізій в Мадярщині в безпосередньому віддаленні від югославського кордону. Звертаючи на теж увагу, що Совети цим разом не завдали собі окремого труду, щоби задержати в таємниці прибуття советських дивізій до Мадярщини і їх розташування, як теж не скривали військових наряд в Софії. З чого робиться висновок, що головною ціллю тих заходів може бути радше бажання заллукати Югославію, ніж починати будь-яку конкретну акцію, хоча нею погрожувано. Вістки з Болгарії потверджують, що теж болгарські війська залишили свої гарнізони в нутрі країни, але немає будь-яких конкретних повідомлень про концентрацію тих військ на югославському кор-

ГЕН. АНДЕРС ВИКЛЮЧА
МОЖЛИВІСТЬ УСПІШНОГО
ПОВСТАННЯ ПРОТИ
МОСКВИ.

Лондон, 30. серпня. — Наг

ПІДРИВНИЙ СТРАЙК У ФІНЛЯНДІЇ ПОШИРЮЄТЬСЯ

Оттава. — Канада заробила в минулому році \$157,000,000 від американських туристів, яке оприлюднює Бюро Статистики. Є це найбільший заробіток на туристах в історії Канади. Загалом видали американські туристи в Канаді \$270,000,000 минулого року, а канадійці витратили в Злучених Державах своїх \$113,000. Тому, що Злучені Держави є Джерелом долара для Канади, оцей обмін обслуг є другим найважливішим засобом для припливу долара до Канади. Найбільше доларів дстає Канада за продажу газетного паперу до Стейтів.

редодати рішучий опір, який стався внаслідок соціального нападу на Польщу, і започаткувало другу світову війну, командант польських військ на вигнанні, ген. Андерс, відбув пресову конференцію, під час якої заявив, що він виключає можливість успішного повстання в Польщі, як довго там держить свою руку Москва. Натомість він виказав, що комуністичний режим в Польщі був би повалений протягом 24 годин, якщо б тільки Москва вступилася. Генерал Андерс висловив думку, що Совети тепер навіть бажали собі будь-яких виступів революційного руху, щоби мати причину до дальшого погіршення винищення анти-совєтських елементів, які — по думці Андерса — становлять Польщу 90 відсотків.

САМОГУБСТВО В БАЗИЛ
СВ. ПЕТРА

Рим, 30 серпня. — Вчора один молодий і добре одягнений чоловік поповнив сарґубство в базиліці св. Петра скочи́вши з висоти около стіп перед сам головний приті́л та на очах паломників. Зилі́ку замкнено на кілька дин, заки довершено нове посвячення, згідно з церковними законами.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЛІКВІДАЦІЮ ТІТА ПРОТЯГОМ ПІВ РОКУ

Берлін, 30 серпня. Західна розвідка одержала інформацію, що Совети рішені вжити всі заходи для ліквідації бунту маршала Тіта і його самого протягом найближчих шістьох місяців. Концентрація советських дивізій в Мадяріщині та на раді військових командантів країн Комінформу в Болгарії мали б бути вже практичними заходами в цьому рішенні.

**ЗМУШУЮТЬ НІМЦІВ ДІ
ПАРТИЗАНСЬКОЇ ВІЙНИ
В ГРЕЦІЇ**

Берлін, 30 серпня. Вчорашні в американську зону втекли чотири німецьких члени організованої в совєтській зоні „народної поліції“, пояснивши, що їх змушували „зголоситись добровільно“ до беларуських партизанів в Грещі. Вони стверджують, що совєтські окупаційні власті тепер забирають до Грещі всіх членів поліції, що не жонаті і що не переступили 25 років життя. З інших джерел повідомляється, що рівночасно з поповнюванями німцями розбитих більшовицьких дивізій в Грещі, їх висилається теж кремльськими частинками на кордони.

ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДОГОВІР МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ І ЛІВАНІЯРИЄЮ

Франкфурт, 30 серпня. Ми
нулої суботи в місті Берні під
писано німецько - швейцарсь-
кий торговельний договір, що
його представників військови-
управлінь Західної Німеччини
назвали милемив кроком до
відновлення довго занедбува-
них принципів вільної торгівлі
в Західній Європі. Договір пе-
редбачує вільну торгівлю пред-
метами широкого вжитку, за-
вільком харчів та сільсько-
господарських продуктів.

ВІДКРИТО ПОКЛАДИ УРА НУ В СОВЕТСЬКІЙ ЗОНІ

Берлін, 30 серпня. Контрольована британцями німецька преса повідомляє про відкриття нових покладів урану в советській зоні Німеччини. Подробиць не подається, тільки стверджується, що це відкриття вже експлуатується підстроюю контролею советських військових властей. Уран, як відомо, ажиться до виробот атомової бомби.

ни Югославії для „спеціальних доручень”. П'яťох втікачів були в повному поліційному в'язанні і вони твердили, що їх слідами пішло 6 багатьох інших. Тільки бояться, що американці можуть їх видати Советам.

нів поліції, що не жонаті та що не переступили 25-рікві життя. З інших джерел повідомляється, що рівночасно з поповненням німцями розбитих більшовицьких дивізій в Греції, їх висилається теж окремими частинами на кордо-

ни Югославії для „спеціальних доручень”. П'ятьох втікачів отримали в повному поліційному в'язні, і вони твердили, що їх слідами пішло 6 багато інших. Тільки бояться, що американці можуть їх видати Совєтам.

О. Г.

Советська інтелігенція

6)

Як тільки настав ранок, професори, або їхні жінки, з ринками і баночками бігли на третю вулицю по сніданок. Так саме бігли в полудне на обід, увечері по вечерю. При тому часом треба було посто-яти ще й півгодини в черзі, бо людей було багато, а об-слуги не було при столах, тільки в кухні.

Коли читач зможе повірити в те, що авторка під словом чести подає за чисту правду без жадних перебільшень, то інші сторони побуту легко со-бі доповнити самому.

Отож в таких умовах жи-ла і родина професора росі-ської літератури Б. Мав він маму, жінку і малу дитину, а походив десь з глибини Росії. Сам Б. був людиною надзви-чайно якою-і флегматичною. Зате його мама і жінка мали темпераменту — невольні.

Незнайомий відвідувач, зай-шовши до будинку професури чи то ранком, чи вдень, чи у-вечері, мав таке враження, що тут десь замкнено зо два де-сятки буйник божевільних: в кімнаті родини Б. постійно щось гупало, тріскало, бряж-чало і валилося, а над усім тим панував дитячий крик, жіночий вереск і густі про-кльони та смертельні побажан-ня в найдобриших формах. Час до часу тримали двері, і одна з „дам“ Б. вискакувала на коридор розпатлана і роз-христана і кричала:

— А, ти так?! Чекай, я тобі зараз покажу!

А потім, немов нурець перед стрибком, стрімголово кида-лася до кімнати, і баталія продовжувалася. Це була зви-чайна форма порозуміння між свекрухою і невісткою, коли господаря дому не було в ха-ті. Та лише він з'являвся на порозі — обидві кидалися до нього зі скаргами одна на дру-гу, а що біда не міг знайти якоїсь позиції і розібратися у всьому, то свекруха і невістка міняли тактику і зверталися проти нього спільним фрон-том. Кінчалось тим, що про-фесор вилітав за двері, аж гри-мав головою в протилежну стіну, і скочувався з поверху, як попарений на долину. За ним звичайно летіла шапка і течка, кинути „дбайливо“ ру-кою дружини. Вже на подвір'ї професор Б. віддихувався, під-іймав портфель і шапку, в роздумі потискав плечима і йшов на лекції, або попросту, куди очі бачать.

Завжди негодений, обідра-ний, в нечищеніх черевиках, брудний сорочка в краватці не-відомого кольору, що скоріше нагадувала жіночу панчку, професор Б. мав постійно ви-гляд побитого песика. Але студенти любили, чи скоріше жаліли його!

Маючи жінку — українку і постійно перебуваючи в укра-їнському оточенні, він так зу-країнувався, що навіть ро-сійську літературу мусів ви-кладати по українськи, коли, зрештою, його лекції можна було назвати викладами.

Отак приходить професор Б. до аудиторії, сідає за стіл, дивлячись кудись в кут і мов-чить.

— Товариш професор, — раптом уриває мовчанку я-кийсь студент. — А чому ви сьо-годні по обід не приходили?

— Га? — відриваючись від задуми, питає Б. — По обід? А-а-а, знаєте, не міг! Поки дров нарубав, позамітав, по-мив повиносив... А потім... знаєте... у мене жінка нерво-ва... Дуже добра людина, а-ле... нервова бідна!.. А що бу-ло на обід?

— Зупа з перловими круп-ми і мамалига з оселедцями.

— А-а-а! З оселедцями? От шкода! Я, знаєте, дуже лю-блю оселедці. Я, як був ще ма-лий...

Півгодини йшло на таку ро-змову. Потім професор похоп-лювався і починав виклад.

Нероз булово так, що роз-лючена молода Б. вискакувала на коридор і кричала на все горло до чоловіка:

— Почекай, гаде! Почекай, хамська твоя морда! Я тільки одне слово скажу — ти згни-єш в ГПУ!

На таку „родинну розмову“ нагодився якийсь секретар ін-ституту. Почувши що страшну погрозу, він звернувся до жін-ки Б.

— Слухайте, товаришко Б.! Ви того не кричіть, бо і для вашого чоловіка і для вас з того можуть бути дуже непри-ємні наслідки...

— А вам до того яке діло?!

— Визвірилася Б. — Дивіться, який знайшовся! Я не боюся, бо я за свої слова і так не від-повідаю! Я є психічно хвора! Я маю документ, що я два мі-сяці сиділа в психіатричній лікарні!...

— Ну, знаєте, але всеж та-ки ви є комсомолка!..

— Геть! — заверещала Б. — Геть, бо я зараз тобі покажу, з ким маєш діло!...

Секретар сховав голову в плечі і шмигнув далі. А роз-лючена Б. ще довго щось ви-крикувала йому вслід.

Та найделікатнішою „постат-тю в той період життя в Кри-гу, а що біда не міг знайти якоїсь позиції і розібратися у всьому, то свекруха і невістка міняли тактику і зверталися проти нього спільним фрон-том. Кінчалось тим, що про-фесор вилітав за двері, аж гри-мав головою в протилежну стіну, і скочувався з поверху, як попарений на долину. За ним звичайно летіла шапка і течка, кинути „дбайливо“ ру-кою дружини. Вже на подвір'ї професор Б. віддихувався, під-іймав портфель і шапку, в роздумі потискав плечима і йшов на лекції, або попросту, куди очі бачать.

Завжди негодений, обідра-ний, в нечищеніх черевиках, брудний сорочка в краватці не-відомого кольору, що скоріше нагадувала жіночу панчку, професор Б. мав постійно ви-гляд побитого песика. Але студенти любили, чи скоріше жаліли його!

Отак приходить професор Б. до аудиторії, сідає за стіл, дивлячись кудись в кут і мов-чить.

— Товариш професор, — раптом уриває мовчанку я-кийсь студент. — А чому ви сьо-годні по обід не приходили?

В поході на Київ з кінцем серпня 1919 р.

(Спогад).

Дня 26 серпня 1919 р. об'єд-нані Українські Армії, Наддніп-рянська і Галицька, досягнули лінію Бишів, Леонівка, Плі-сецьке, Данилівка, Западніці, Велика Бугайка, Безрадинці, Глеваха й Васильків. Це була большевицька оборонна лінія й тут прийшло до рішення бо-ю за Київ. Дві галицькі бри-гади, 8-ма Самбірська й 2-га Коломийська III-го корпусу дістали приказ проломити цю лінію а саме: 2-га Коломийська бригада мала йти на Василь-ків, а 8-ма Самбірська мала посуватись вздовж залізни-чного шляху в напрямі Глева-хи. Бій тривав цілий день зі змінним успіхом. 2-га Коло-мийська бригада заняла пере-ходою Васильків, але вечером того самого дня мусила його опустити під сильним напо-ром большевицької 8-ма бри-гада заняла залізничну станцію Ва-сильків й її вдержала. — Моя частина, II-гий курінь 8-ої Сам-бірської бригади, дістала при-каз продовжити ліве крило бригади й повести наступ на село Глеваху. Вечером 26-го серпня я прибув з куренем до місця призначення і заняв по-зиції на краю ліса напроти Глевахи обезпечившись силь-ною зліва. Там мала бути 5-та бригада I-го корпусу, з якою я не встиг найти лучби. Перед нами простягався фліастий те-рен й залізничний шлях з трьо-ма большевицькими панцир-ними бронепотягами, що па-рулювали вздовж шляху. — Большевики заняли догідні становища перед Глевахою, на узгір'ях і на залізничних насипі.

Ми окопалися й заночували. На другий день вчасним ран-ком ми завважили больше-вицьку стежу, як осторожно підкрадалися до нашого ліса. Я дав приказ причаїтись і не стріляти, а нагло обскочити й забрати цілу стежу в полон, щоб засягнути язика. Мій план не вдался. Хтось з нервових стрільців не вдержав й ви-стрілював. Стежа в мить ока за-вернула назад, а ми відчинили за нею в погоні огонь. Це нас зрадило. За кілька хвилин большевики засипали нас гу-раганим артилерійським ог-нем. Довше не можна було ждати й ми рушили до насту-пу. З обох сторін залекотили скоростріли та загреміли гар-мати й бій почався на добре.

— Ворожі бронепотяги раз-у-раз підїжджали, знаходили до-гідні місця і нас обстрілювали з різних сторін скоростріл-ним й артилерійським огнем. Та це нас, мимо поважних втрат — около 40 людей — не здержало. Команданта 6-тої сотні пор. Стефанишина ране-но тяжко в ногу, а його сотню перебрав найстарший рангою чет. Кивацький. — Я заопіку-вався раненим й казав його відвести верхом назад. Через неосторожність ранений впав з коня й зломив в додатку ру-ку. Тільки з тяжким трудом удалось його відставити до перевязочного пункту. — Бій йшов далі. Кілька разів большевики пробували мали-ми випадами перейти до протинаступу, але без успіху; мусили вертати назад до своїх окопів. Ми підсувались все ближче й ближче. Надвечір на-ше ліве крило почало набли-жатись до залізничної лінії Бо-ярка-Хлеваха. — Це завважи-ли большевицькі бронепотяги. Боячись, щоб не були відтіті, скорим маневром вицофались один за одним з поля бою. Ми це використали, наперли ще сильніше й большевики в не-ладі почали втікати. Ми під-їмали за ними та не встигли їх дігнати, бо саме в тім часі на правім крилі счинилось щось для нас зовсім несподіване. Це вискочила із залізничного на-сипу большевицька кавалерія

Буденного й повним розгоном почала нас окружати зі всіх сторін. Прийшов критичний момент. Здавалось, що нас всіх вибють до ноги. Настала суматоха й замішання, але тільки на кілька хвилин. Стар-шини в мить зорієнтувались в грізній ситуації. Впали корот-кі, переразливні прикази: „Ка-валерія, стріляти!“ Це понес-лось блискавкою. З широко-розкиненої розстрільної по-творились моментально біль-ші й менші гуртки та скоро-стрільні гнізда. — Почалась дика стрілянина на всі боки в напрямі гальопуючої до нас кавалерії.

Так привитана большевиць-ка кавалерія встигла ще на моїм правім крилі зарубати шабля-ми 8-мох стрільців, а далі не вдержала й розбіглась на всі можливі сторони. На полі бою остали ранені і кількаде-сят кінських та людських трупів. — Курінь був врятова-ний, Глеваха здобута. Боль-шевики пішли в рости. По за-ході сонця 2-га Коломийська бригада і III-тий та IV-тий курінь 8-мої Самбірської бри-гади заняли місто Васильків та забрали в полон около 300 большевицьких-китайців. В той спосіб проломано останню большевицьку оборонну лінію в районі Глевахи-Васильків й промощено шлях на Київ. На другий день рано до Глевахи прибув сам Гол. Отаман Пе-трюра, оглянувши боевище й ка-зав собі подати спис старшин і стрільців II-го куріня, що спеціально визначились у в-чужині бою, щоб їх відзначи-ти. В міжчасі наслідки свіжі прикази до дальшого насту-пу, тимразом уже на сам Ки-їв. 8-ма Самбірська бригада мала йти на Демидівку і то-варовий двірць в Києві. По ко-ротких й удачних боях цілі були досягнені. В дні 30 сер-пня 1919 р. вечером ми заняли Демидівку і товаровий двір-ць та забрали в полон по-над 1000 большевицьких, а між ними большевицького коман-данта дивізії. Умучені й вичер-пані тяжкими боями й марша-ми ми відпочивали тріомфую-чи. Вечір був на причуд гар-ний й спокійний, хоч час до часу большевики обстрілюва-ли нас далекою артиле-рією зза Дніпра. — Вночі ми одержали приказ з корпусної команди такого змісту:

Завтра, то є 31 серпня 1919 р. в год. 9-тій перед полуднем відбудеться парадний в'їзд Го-ловного Отамана Петлюри до Києва. В тій цілі всі бригади

III-го корпусу мають вислати в год. 5-тій рано на головний двірць в Києві по одному найліпшому куріневі і одній батерії в цілі сформування парадної бригади для повітан-ня головного Отамана й в мар-шу до Києва. Командантом цієї бригади назначується сотн. Осипа Станіміра, команданта II-го куріня 8-мої бригади, я-кий особисто має зголоситись в команді корпусу по дальші прикази. — Постій 30 серпня 1919 р. — Корпусна команда.

За якої півгодини наспів другий приказ з команди 8-мої бригади. По думці цього при-казу I-ший курінь пор. Тарнав-ського, III-тий курінь сотн. Бі-занца і IV-тий курінь пор. Підгірного Миколи мають о-стати на занятих позиціях, а до Києва мають негайно висла-ти патрулі і ними обсадити: I-ший курінь — зводний міст на Подолі, III-тий курінь — Го-родську Думу і Арсенал, IV-й курінь мійський театр і заліз-ничний міст на Дніпрі. — Сотн. Станімір з II-гим курінем має завтра, 31 серпня в год. 5-тій рано з'явитись на головнім двірці і там зголоситись в корпусній команді по дальші прикази щодо в'їзду Головно-го Отамана до Києва. — По-стій 30 серпня 1919 р. 8-ма бригада.

Згідно з тим приказами мій курінь прибув 31 серпня в год. 5-та рано на головний двір-ць і зголосився в команді корпусу. Тут застав я полк. Вольфа, команданта II-го кор-пусу, що заступав ген. Крав-са, команданта Армейської Групи — Київ, що був саме тоді на нараді в штабі Гол. Отамана. Полк. Вольф заявив мені коротко, що справа тво-рення парадної бригади не ак-туальна, бо в'їзд Гол. Отамана до Києва відкликаний і що вже наслідки нові прикази. За хви-лю з'явився його шеф штабу майор Люнер й видав прика-зи, щодо дальшої обсади ці-лого Києва, а саме: 8-ма Сам-бірська бригада має сейчас об-садити: II-гим курінем сотн. Станіміра Городську Думу й Головну Пошту, III-м курінем сотн. Бізанца арсенал, I-шим курінем пор. Тарнавського о-бсади зводні мости на Дніпрі, а IV-тим курінем пор. Підгірно-го мійський театр й товаровий двірць. По думці приказу, я відійшов з крієм до місця призначення в напрямі Город-ської Думи.

Хоч було дуже рано, Київ, що мабуть не спав, вспів уже прибраться у святотні шати. З вікон звисали різнобарвні ки-лими, на дахах повівали синьо-жовті прапори, а на балконах тут і там видно було портрети Шевченка чи Гол. Отамана Петлюри, прикрашені зеленню і відповідними написами. На

СПІЛЬНА ЗАЯВА

З ГРОМАДСЬКИХ НАРАД ЗУАДКОМІТЕТУ В СПРАВІ ПЕРЕСЕЛЕНЦІЙ АКЦІЇ

Громадяни, зібрані на спільних нарадах, скликаних Злу-ченням Українським Американським Допомоговим Комітетом у Філадельфії, дня 27-го серпня, вислухавши звітів місцевого і європейського директорів цього Комітету, д-ра Володимира Галана і а-да. Романа Смука, в справі переселенчій акції та обміркувавши її основні, стверджують, що:

1. Злучений Український Американський Допомоговий Комітет робить всі потрібні заходи і докладає всіх зусиль для якнайповнішого використання нового Іміграційного закону для українських скитальців;

2. З огляду на обставини та недостачу фондів, успішне завершення цієї акції залежить тепер від всебічної допомоги нашого громадянства.

Обговоривши справу, зібрані рекомендують ЗУАДКомі-тетові:

1. Встановити відповідні квоти, скільки котра з наших громад повинна прийняти нових Імігрантів та заопікувати-ся ними;

2. Встановити відповідні квоти грошей, що їх повинна зібрати кожна з наших громад на цілі допомоги і пере-селенчій акції;

3. Звернути окрему увагу на приміщення нових Імігран-тів по таких місцевостях, що ще не є під цим оглядом пере-тяжені та в яких легше дістати мешкання і прадо;

4. Робити дальші заходи для поширення і скріплення співпраці всіх наших громадських центральних і місцевих ор-ганізацій в справах допомоги в переселенчій акції.

Зі свого боку зібрані зобов'язуються:

1. Одноставно і всебічно підтримувати переселенчу акцію ЗУАДКомітету, використовуючи до цього свої організаційні апарати і впливи та свої професійні органи;

2. В справі допомоги переселенчій акції змагатися до якнай-повнішої координації своєї праці і співпраці;

3. Звернутися окремими закликами до членів поодиноких організацій, рекомендуючи їм якнайповнішу підтримку пере-селенчій акції ЗУАДКомітету.

Філадельфія, 27. серпня 1949.

Д-р Лука Мишуга, предсідник наради; д-р Павло Дубас, се-кретар; д-р Володимир Галан, екзек. директор ЗУАДКомітету; а-да. Роман Смука, директор європейської місії ЗУАДКомітету. УЧАСНИКИ НАРАД: Володимир Бакад (Нью Йорк), Антін Батюк (Скрентон), Іван Волянський (Клівленд), а-да. Микола Гаврилко (Нью Йорк), Антін Драган (Нью Йорк), Іван Дужан-ський (Шікаго), Михайло Елго (Філадельфія), Роман Ішук (Філадельфія), Богдан Катамай (Філадельфія), д-р Роман Кришталський (Пітсбург), Олена Лотоцька (Філадельфія), Честер Монастирський (Аліквіпа), д-р Володимир Пушкар (Філадельфія), Данило Слободян (Елізабет), Степан Слобо-дян (Філадельфія), Роман Слободян (Елізабет), Олена Што-грин (Філадельфія), Степан Шумейко (Ньюарк), Теодор Шумейко (Ньюарк).

вулицях і у вікнах кам'яниць свою цілі; прийшли під го-родську Думу. Розентязмо-вана публіка заворушилась. Понеслись гримкі-бальорі ок-лики на честь України, Голо-ного Отамана Петлюри й Га-лицької Армії. Мене стягнуло з коня й на руках занесено до Городської Думи. Тут уже ра-дила Городська Управа, очіку-ючи нової влади Головного О-тамана Петлюри. Я видав від-повідні прикази щодо обсади і вивісив на балконах Думи великий курінний синьо-жовтий прапор та примістив його в середині між двома меншими прапорами, що вже там пові-вали. Понеслось гримке, три-кратне „Слава Україні!“ і Київ, столиця України, став справді наш.

Осип Станімір, 6. сотник УГА.

The Ukrainian Youth's League of North America
ANNOUNCES ITS

12th Annual Convention

to be held at the

HOTEL SYRACUSE
SYRACUSE, N. Y.

LABOR DAY WEEKEND, SEPTEMBER 3 - 4 - 5, 1949

Your registration fee of \$12.50 includes:

Welcome Dance — SATURDAY evening
Banquet — Ball — SUNDAY evening
Music & Dance Festival — SUNDAY afternoon
Subscription to TREND

ALSO ON THE AGENDA:

Cabaret Nite — FRIDAY night
Business Sessions — SATURDAY & MONDAY
Bowling — SATURDAY morning
Sports Sessions — SUNDAY morning
Golf Tournament — MONDAY morning
Farewell Social — MONDAY evening

Send Your Registration Fee To:

Mrs. Theresa Kianka, 312 Bryant Avenue, Syracuse, N. Y.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ
ПРОВІДНИК АБО САМОУК

для вивчення читати, писати і говорити по англійськи
з мимового без помічі учителя.

Ціна \$1.50.

Замовлення враз з належністю слати до:

СВОБОДА

81-83 Grand Street (P. O. Box 346) Jersey City 3, N. J.

Ведена відблиском таборового вогню, Джена і її любимець приступили ближче й видрапалися на дерево.